

Der er blandt de Oplysninger, som Ministeren fremkom med samtidig med Lovforslagets Fremsættelse, ogsaa en Oplysning om, at den Ordning, der her har været etableret i den af Krigen skabte Krisetid, har kostet Staten et Beløb af ca. 15 Mill. Kr. Det er unægtelig mange Penge, og der er ikke noget at sige til, at Rigsdagen og alle de Faktorer, som det i øvrigt kommer an paa, ser med Kritik paa et Forhold, der kræver et saa stort Beløb. Jeg vil dog gerne have Lov at pege paa, at ogsaa i denne Sag gælder det gamle Ord, at alt er relativt. Ser man dette Beløb, de 15 Mill. Kr., i Forbindelse med den Samfundsopgave, som dog er nogenlunde løst ved Hjælp af dette Beløb, svinder Beløbet stærkt ind, og man maa vistnok i sidste Instans komme til det Resultat, at det danske Samfund er sluppet billigt over den af Krigen skabte Krisetid, som har været gennem disse snart mange Maaneder, i hvilke man har haft mange, mange Tusinde Lønarbejdere uden Beskæftigelse og uden Erhverv. Tallet har været oppe ved et halvt hundrede Tusinde, og i dette Øjeblik er der desværre her i Landet ca. 25,000 arbejdsløse Lønarbejdere.

Der har i den senere Tid, særlig i Pressen, været fremsat en Del offentlig Kritik, offentlig Omtale af alle de herhen hørende Forhold. Jeg har følt mig forpligtet til, saa vidt det har været mig muligt, at følge, hvad der i saa Henseende er fremkommet, jeg har fulgt med i Pressen, saa vidt jeg har kunnet overkomme det, og set paa det, der er kommet frem af Kritik. Denne Kritik har ofte været skarp i sin Form og i sin Tone, men jeg har maattet konstatere i alle Tilfælde, at den har været meget svag i sit saglige Indhold. Det har alt sammen været noget om, at der herskede en almindelig udbredt Opfattelse om Ditten eller Datten, eller at det var almindelig bekendt, at saaledes eller saaledes var det. Man har ganske savnet Fremførelse af konkrete Tilfælde og Paavisning af bestemte Tilfælde, hvor de paastaaede Misbrug af den herhen hørende Lovgivning har fundet Sted. Det har alt sammen været fremsat af anonyme og har været holdt i ganske almindelige Vendinger. Det saglige Indhold har saaledes i ingen Henseende svaret til den skarpe Form og Tone, der ofte har været anvendt.

For nogen Tid siden fremførte et her-værende større Dagblad et Par Interviews af højtstaaende Embedsmænd, som ifølge deres Stilling maa have noget Indseende med

og Kendskab til alt herhen hørende. Jeg sigter til „Berlingske Tidende“, der den 17. og 18. Maj bragte Interviews af Arbejdsanvisningsdirektøren og af Arbejdsløshedsinspektøren. Der er vel neppe nogen, der vil mistænke disse højtstaaende Embedsmænd for at staa paa ensidige Arbejderstandpunkter eller for at være ensidig prægede i partimæssig Henseende. Om disse Interviews kan det siges, at de i Modsætning til den bladmæssige Kritik var behagelig rolige i deres Form, og at deres saglige Indhold var ganske ødelæggende for den skarpe Kritik, der har været rejst i Pressen.

Jeg vil i Fortsættelse af disse Bemærkninger nævne, at Arbejdsløshedsinspektøren i den seneste Tid overfor Arbejdsløshedsnævnet har fremsat en længere Redegørelse, som er blevet mig bekendt. Jeg maa maaske her udtale Ønsket om, at den paa en eller anden Maade maatte blive Offentligheden bekendt. I denne kommer Arbejdsløshedsinspektøren stærkt ind paa alt herhen hørende, og der nævnes Tal, som belyser det, det her drejer sig om. Med den højtærede Formands Tilladelse maa jeg maaske nævne ganske enkelte Ting deraf. Jeg skal da holde mig til det, som jeg synes har størst almindelig Interesse. Det angaar Paastanden om, at den bestaaende Ordning skulde virke nedbrydende paa Arbejdsvilligheden og bringe det dertil, at Folk undlod at tage det Arbejde, som blev dem tilbudt, trykkede sig ved at tage det Arbejde, som var til at faa, for i Stedet for at leve paa Arbejdsunderstøttelsen. Det er saa heldigt, at man i de allerede forud for Krigen og den nuværende Situation skabte Organer har et Middel til nøje at følge, hvad der saaledes maatte finde Sted. Det er ikke saaledes, at den enkelte kan handle, som han vil, han er i høj Grad og paa flere Maader Kritik og Kontrol underkastet. Arbejdsløshedsinspektøren minder herom og om, at hvis en Arbejdsgiver henvender sig til det kommunale Kontor, og det Tilfælde saa indtræder, at Arbejderen vægrer sig ved at modtage Arbejdet, og en Undladelse af at søge lønnet Erhverv, saaledes som man har rejst Beskyldninger om, altsaa er til Stede, saa faar Arbejdsløshedsinspektoratet Indberetning derom og kan kontrolere Tilfældet. Det nævnes, at der i Tiden fra den 1. Februar til 31. Maj d. A. i alt er modtaget 43 saadanne Anmeldelser fra Inspektoratet for den offentlige Arbejdsanvisning. Samtidig var der indkommet 21 Anmeldelser fra Arbejdsgiverne om, at Arbejdere, der var gaaet i Arbejde, havde